

Упродовж низки років вона була членом спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій Центру пам'яткознавства при Інституті історії НАН України зі спеціальності «музеєзнавство та пам'яткознавство». Під її керівництвом захищено шість кандидатських дисертацій, а учні успішно працюють у різних музеях України, зокрема у Національному заповіднику «Хортиця». Вона постійно виступає опонентом на захистах кандидатських і докторських дисертацій у різних наукових та освітніх установах України.

Дієвість та активність Надії Оксентіївни спричинили появу різноманітних навантажень в Інституті археології, у яких вона завжди була справжнім мозковим центром. Понад десять років вона працювала завідувачем

Польового комітету Інституту, була засновником та головним редактором щорічного видання «Археологічні дослідження в Україні», професійно займалася пам'яткоохоронною справою; упродовж семи останніх років працювала відповідальним секретарем журналу «Археологія», який під її керівництвом підтвердив свій статус наукового фахового видання.

Надія Оксентіївна — той рідкісний фахівець-археолог, зацікавленість роботами якого не згасає роками, як і її власний інтерес до наукового пошуку. Із нею сперечаються, на її праці посилаються, а це значить, що зірка Н. О. Гаврилюк ще довго світитиме на небі археологічної науки.

Здоров'я і творчої наснаги Вам, Надіє Оксентіївно!

Колеги та друзі

ДО ЮВІЛЕЮ НАТАЛІ СЕРАФІМІВНИ АБАШИНОЇ

Нещодавно виповнилося 70 років нашій колезі, беззмінному протягом багатьох років ученому секретарю відділу археології раннях слов'ян — Наталі Серафимівні Абашиної.

Наталія Серафимівна народилася 20 липня 1951 р. у сім'ї службовців. Батько, Абашин Серафим Васильович (1906—1975), працював в Українській Раді Народного господарства на посаді головного спеціаліста.

Наталія з відзнакою закінчила середню школу і в 1969 р. вступила до Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького. Цього року при педагогічному факультеті відкривалося історичне відділення, перетворене у 1970 р. на історичний факультет. Його першими випускниками, крім Н. С. Абашиної, були Є. Л. Гороховський і Я. Таксюр. У 1974 р. після завершення навчання та отримання диплому фахівця Наталія Серафимівна залишилася працювати у виші.

1981 р. вона вступила до аспірантури Інституту археології, після закінчення якої у 1986 р. успішно захистила кандидатську дисертацію «Население Среднего Поднепровья в

III—V вв. н. э. (по материалам киевской культуры)». З цього часу Наталія Серафимівна працювала в Інституті археології на посаді молодшого наукового співробітника (1986—1988 рр.), наукового співробітника (1988—1993 рр.), старшого наукового співробітника (1993—2010 рр.). У 2005 р. отримала звання старшого наукового співробітника. З 1990 р. до 2010 р. виконувала

обов'язки ученого секретаря відділу археології ранніх слов'ян, брала участь в роботі профкому Інституту археології.

Наукові інтереси ювілярки визначилися досить рано: археологічні культури ранньосередньовічних слов'ян та київська культура, що їм передувала. На вибір наукової проблематики значним чином вплинуло керівництво талановитого археолога й педагога — Надії Михайлівни Кравченко. У співавторстві з Н. М. Кравченко та Є. Л. Гороховським ще в студентські роки підготовлено до друку першу наукову роботу (вийшла друком у 1975 р.).

На сьогодні науковий доробок ювілярки становить понад 80 друкованих праць, серед яких три монографії: «Памятники киевской культуры. Свод археологических памятников» (1992, у співавторстві з Р. В. Терпиловським), «Пам'ятки черняхівської культури в Київській області. Археологічна карта» (2003, у співавторстві з Б. В. Магомедовим, О. Б. Солтисом), «Пам'ятки черняхівської культури Полтавської області» (2019, у співавторстві з Б. В. Магомедовим, Р. М. Рейдою).

Одним із напрямків наукових інтересів ювілярки є історіографічний — висвітлення теоретичних питань науки, слов'яногенезу у працях В. В. Хвойки, В. П. Петрова, М. Ю. Брайчевського, Є. В. Махно, Н. М. Кравченко.

Н. С. Абашина зробила значний внесок у справу популяризації наукових знань. Їй належать розділи у колективних науково-популярних виданнях, присвячені висвітленню основних питань слов'яногенезу.

Серед співавторів дослідниці: Л. О. Циндровська, Р. В. Терпиловський, А. М. Обломський, Л. П. Михайлина, Б. В. Магомедов, О. В. Петраускас, Р. Г. Шишкін, В. М. Корпусова — колеги, пов'язані не тільки плідною спільною діяльністю, а й давніми тісними дружніми стосунками.

Н. С. Абашина проводила розкопки поселень київської культури у Середньому Подніпров'ї (Обухів II, III, VII, Ходосівка-Діброва), слов'янського поселення Обухів II. Брала участь у розкопках черняхівських могильників (Дерев'яна, Боромля і Петриківці), поселення і могильника Обухів I, пізньозарубинецького поселення Головине I.

Склалося й особисте життя ювілярки. Ще в студентські роки вона вийшла заміж, у 1976 р. народився старший син Максим, а у 1982 р. — молодший Сашко (через що довелося взяти академічну відпустку і призупинити роботу над кандидатською дисертацією).

Щиро вітаємо Наталю Серафимівну з ювілеєм! Зичимо міцного здоров'я, благополуччя, процвітання, подальших успіхів і звершень на дослідницькій та просвітницькій ниві!